

Dubbellaags met glazen tussenvloer, staat gekrabbeld op een post-it op een bord in het Sportcentrum. Een andere post-it rept van energieneutraal. Bezoekers van het slotfeest bij het vijftigjarig bestaan van het centrum, afgelopen september, konden op gekleurde briefjes een toekomstfantasie noteren. Binnen afzienbare tijd wordt het centrum verbouwd. Sportinstructeur **Johan Poppinga** plakte geen briefje. Maar een buitenbad in het Reitdiep, op een steenworp van het complex, zou hij mooi vinden. En een stilteruimte ook.

A photograph of a man with grey hair, wearing a red jacket, sitting inside a glass-enclosed structure, possibly a bus stop or a shelter, on a green sports field. The structure has a metal frame and a glass window. The background shows a large green field with a goalpost and trees in the distance under an overcast sky.

Sportcentrum fit voor de volgende 50 jaar

Johan Poppinga (64) was coördinator van de lustrumactiviteiten. Het is een van zijn laatste klussen, na bijna veertig dienstjaren trekt hij eerdaags de deur achter zich dicht. In het volste vertrouwen dat zich vijftig nieuwe mooie jaren aandienen. 'Zeker. Wel honderd.' Het Sportcentrum is uitgegroeid tot een onmisbare constante in de moderne RUG-historie, maar ook voor de stad Groningen. Het mag wel eens gezegd worden: De stadse economie profiteert flink van alle studentensportclubs. Poppinga: 'De Knickerbockers is een van de grootste seniorenvoetbalverenigingen van Noord-Nederland, met acht damesteams en achttien herenteams. Roeivereniging Gyas heeft dik duizend leden. Dat zijn grote clubs. Al die teams hebben allemaal hun kroegjes en ze gaan uit eten als ze kampioen worden. Dat geeft de horeca in de stad een enorme boost.'

Lappendeken

'Uitgeleefd', zegt Poppinga onomwonden als we praten over de accommodatie Blauwborgje 16, op de Zernike Campus, vroeger Paddepoel geheten. Hoe anders was dat toen hij in de jaren zeventig van de vorige eeuw als ALO-student kennis maakte met het complex. Student Poppinga had er ritmische gymnastiek in zaal 1, judo in zaal 2 en basketbal in de Struikhal. 'Gelakte houten entredeuren. Een glimmende linoleumvloer met een mooi motief erin.' Maar de vloer werd vervangen door iets blauws dat makkelijk te dweilen was. Een tennis hal werd bijgebouwd, heel welkom, maar 'een soort blikken doos'. Vandaag de dag is de huisvesting een lappendeken, met wat gehuurde zaaltjes elders, een fitnessgelegenheid naast het station ('ACLO Station') en een zwembad elders op de Zernike Campus, in het Willem-Alexander Sportcentrum van de Hanzehogeschool, onderkomen van de ALO.

ACLO-kaart

Uitgeleefd. Het klinkt onaardig. Maar eigenlijk is het een enorm compliment. Want het wil wel zeggen dat duizenden en duizenden studenten en medewerkers door de jaren heen het Sportcentrum hebben gevonden en intensief gebruikt. Zelfs op de vrijdagavond van het lustrum-eindfeest slaan tennissers hun ballen bij lantaarnlicht op de buitenbanen. Binnen werken fanatiekelingen zich in het zweet in de cardiofitness, terwijl even verderop in de Struikhal genodigden zitten te eten en drinken.

De formule is nog steeds: Universiteit – en sinds 2000 ook de Hanzehogeschool – financieren het centrum, de trainers en het materiaal. De ACLO, overkoepelend orgaan van de

studentensporters, is de grootste gebruiker. In de volksmond worden de termen ACLO en Sportcentrum door elkaar gebruikt. Het aantal ACLO-kaarten dat vorig jaar verkocht werd was 18.006, het Sportcentrum droomt ervan de 20.000 aan te tikken. Zo'n ACLO-kaart is het toegangsbewijs om bij een vereniging lid te kunnen worden of gebruik te maken van een van de vele algemene uren. Al blijven er smokkelaars die gratis naar binnen glippen, in de hoop niet gecontroleerd te worden. Johan Poppinga was ooit ook een smokkelaar, tegen wil en dank. 'In mijn tweede jaar ging ik voetballen bij de Knickerbockers. Ze hebben toen een kaart voor mij nagemaakt. Voor hbo-studenten was het Sportcentrum in die tijd nog niet toegankelijk.'

Klimcursus

Als docent Lichamelijke Vorming en Sport heeft hij in veertig jaar van alles en nog wat gegeven. Ook was hij trainer van de voetbalmannen van Forward, en de vrouwen van de Knickerbockers. Zijn de studenten veranderd? 'Niet echt. Ze zijn nog even onzeker over het leven. Wel vind ik ze jonger geworden.' Dat laatste kan natuurlijk komen omdat hij zelf – al zou je het niet zeggen – de zestig voorbij is. Maar het heeft ook te maken met de ingekrompen studieperiode. 'Ik zie ze soms maar tot hun tweeëntwintigste.'

De studenten fysiek aanspreken, en zien hoe ze daardoor groeien, dat is het mooie van het instructeurswerk. 'Een klimcursus geven aan iemand met hoogtevrees. Als hij of zij tot bovenaan het dak klimt, is er een overwinning behaald, dat wil je niet weten. En dat heb jij dan begeleid!'

De waarde van het Sportcentrum is ook de laagdrempeligheid. Oké, de wanden zijn behangen met foto's van roeiers, schaatsters, schermers, turners, die de Olympische

Spelen haalden. Maar topsport is op Blauwborgje 16 niet het handelsmerk. Dat is laagdrempeligheid, zegt Poppinga. Het brede aanbod biedt elk wat wils. 'Je kunt slechte ervaringen hebben met gymnastiek op een middelbare school. Omdat je dingen niet kunt, of wordt overgeslagen. Maar zo gauw je studeert kun je vrijblijvend naar een groepsles waar zestig man staan en dan maakt het niet uit of je een pukkelkje meer of minder hebt. Je kunt op een laag niveau volleyballen met lui die er ook geen hout van kunnen.'

Bouwwakkers

Terug naar de nieuwe jas, de toekomst. Poppinga voorspelt dat het geen twee jaar meer duurt voor de bouwwakkers beginnen. In december bepalen de Colleges van Bestuur van RUG en Hanze een richting. Het kan alle kanten opgaan. Nieuwbouw, renovatie. Iets er tussenin. Een andere plek.

*'Ik denk dan:
Dan fiets je er maar
tien minuten over!'*

'We kunnen niet tevreden zijn met een likje verf', zegt de directeur van het Sportcentrum, Hendrike Schut, in het jubileummagazine Sportcentrum Illustrated: 'We zijn op zoek naar een concept waar we weer jaren mee vooruit kunnen.' Een concept dat logischerwijs aanhaakt bij healthy ageing, speerpunt van zowel universiteit, Hanzehogeschool als het Universitair Medisch Centrum (UMCG). Schut ziet wel voor zich hoe een Sportcentrum expertisecentrum wordt voor *healthy habits*, voor gezond ouder worden.

Binnenstad

Wat de studenten graag willen, weet Johan Poppinga wel. Iets in de binnenstad, binnen de diepenring. 'Studenten hebben in elk klanttevredenheidsonderzoek geklaagd over de bereikbaarheid. Men vond en vindt de ACLO altijd té ver weg. In mijn optiek is dat perceptie. De gemiddelde fietstijd is tussen de tien en de vijftien minuten. Ik denk dan: Dan fiets je er maar tien minuten over!'

Bommen ter ziele

Generaties studenten kennen Johan Poppinga vooral als BoM-docent. Bewegen op Muziek – afgekort bommen – was dé publiekstrekker in de jaren tachtig en negentig. In 1986 moest Poppinga zelfs een les stilleggen omdat door de grote opkomst een zuurstoftekort dreigde in de Struikhal. Maar het allround bommen kreeg concurrentie van moderne varianten – zumba, bodyfit, pilates, power yoga –, elk met een eigen schare fans. Bewegen op Muziek is een paar jaar geleden uit het rooster geschrapt.